

Hvad er heilpraktik?

En heilpraktiker er en naturmediciner uddannet efter tyske traditioner. Heilpraktikken har sin oprindelse i folke-medicinen og omfatter flere forskellige discipliner indenfor diagnostisering og terapier. Ordet 'heil-praktik' betyder oversat til dansk 'helbredelses-terapi'.

Mange af de discipliner, heilpraktikken omfatter i dag, anvendes nu i det meste af Europa af både læger og naturmedicinere. I Tyskland har heilpraktikken været statsanerkendt siden 1939 og integreret i sygesikringen siden 1954. Også i Danmark tilstræber heilpraktikere at samarbejde med det etablerede system.

Heilpraktikeren arbejder med at finde årsagen til en sygdom, frem for at behandle dens symptomer. Terapeutisk arbejder heilpraktikeren med at retablere homøostasen (kroppens naturlige balance), så kroppen helbreder sig selv. Dette gøres ved at tilføre det der mangler (af f.eks. vitaminer og mineraler) - og ved at fjerne det, der er for meget (stofskifterestprodukter eller en generel oversyring i bindevæv osv.). Heilpraktik er således regulationsterapi.

Heilpraktikeren arbejder med remedier fra planteriget, mineralriget og dyreriget. Regulationsterapien omfatter en række forskellige diagnose- og behandlings-former, der supplerer og understøtter hinanden i behandlingen. Fx en klinisk undersøgelse, irisanalyse, laboratorie-tests, akupunktur, homøopati, ion-terapi, auriculoterapi m.m. Ved at beherske de forskellige behandlingsteknikker er heilpraktikeren i stand til at tilpasse behandlingen til klientens individuelle behov.

Heilpraktikerens syn på sundhed og sygdom

Vores krop har en iboende evne til at helbrede sig selv. Når organismen udsættes for forskellige belastninger, vil utallige mekanismer i kroppen begynde at kompensere for det. Disse processer foregår konstant, uden at vi til dagligt mærker det. Fra eksempelvis almindelig tilpasning af kropstemperaturen som reaktion på omgivelsernes temperatur-ændringer, til de mere kraftige reaktioner på fx stress, infektioner, skader og forgiftninger.

Når kroppen udsættes for belastninger, der er større, end kroppens systemer selv er i stand til at regulere sig ud af, bliver vi syge. Mangelfuld kost, forurening, negativ stress, misbrug af stimulanser, søvnmangel og for lidt motion spiller alt sammen ind og er med til at skabe mulighed for ubehag og sygdom – alt efter hvor gode vores fysiske, psykiske og genetiske ressourcer er.

Det, man normalt betragter som symptomer på sygdom, ser heilpraktikeren som kroppens logiske og hensigtsmæssige forsøg på at rette op på belastninger. Vi får feber for at bekæmpe fremmede bakterier. Næsen begynder at løbe, og vi hoster for at udskille døde

celler, virus osv.

Styrken i den individuelt baserede behandling

Heilpraktikkens regulationsterapi understøtter altså kroppens selvregulerende systemer ved bl.a. at eliminere belastninger, stimulere til udrensning og afgiftning samt ved at aktivere immunforsvaret, så kroppen får de bedste muligheder for at genvinde sin sundhed.

Behandlingen virker:

- Regulerende
- Immunstærkende
- Opbyggende
- Forebyggende
- Vedligeholdende

Denne alsidighed gør heilpraktikeren i stand til at betragte problemstillinger fra flere sider og gør det muligt, at diagnosticere og behandle hver klient individuelt.

Som en interessant note kan tilføjes, at på kuranstalter i Tyskland og Schweiz arbejder læger og heilpraktikere ofte sammen og mere end 7 ud af 10 tyskere benytter sig af Heilpraktik.